

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica contra horum temporum hæreses

Stapleton, Thomas

Antverpiae, 1595

In Lvcæ Cap. 12.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39546

IN LVCAE CAP. 12.

14. *Quis me constituit Iudicem aut diuisorem inter vos?*

QVVM Christus in causa iustitię, & que ad fouendam concordiam inter fratres faciebat, rogatus operam suam interponere, id facere recuset, quæritur an Episcopi & Pastores, qui Christi locum tenent, subditorum suorum litibus circa temporalia bona dirimendis hoc exemplo penitus abstinere debeant. Anabaptistæ hodie hoc Christi exemplum ita rapuerunt, vt penitus Christianis interdictum putarent aut hereditates partiri, aut forensibus negocijs se interponere, aut aliquod deniq; civile munus obire. Calvinus verò in hunc locum contra Papam & consequenter omnes Episcopos debacchatur, quorum hic ait *latrocinium damuari, quod quum Ecclesię Pastores se esse obtendant, terrenam ac profanam iurisdictionem inuadere ausi sint.* Alij adhuc interpretes Catholici docent ex hoc loco non debere Episcopos negotijs ac litibus secularibus audiendis ac dirimendis vacare, (tamen Augustinus Episcopus id studiose fecerit, vt tam ipsemet de seipso commemorat de opere monachorum cap. 29. quàm in eius vita Possidonius) videlicet quia hodie fora secularia sunt Christianorum fora & tribunalia. Sed aliqua adhibita distinctione, & error omnis facile vitabitur, & ipsa veritas tenebitur. Vacare audiendis & dirimendis subditorum litibus Episcopus aut Pastor non solum licite potest, sed ex officio pastoralis debet, quando nec propter lucrum temporale, sed propter spem vitę æternę id facit (vt August. se fecisse scribit) nec reliqua officia pastoralia propterea

Anabaptistarum
error circa
iudicia se-
cularia.

Iudicia se-
cularia
Pastores
quatenus
exercere
debeat.

pterea intermittit, & ad lites inter subditos grauiores rescindendas id officium præstat, ipsique subditi non ex auaritia sed ex necessitate aut honestate Pastoris arbitrium expetunt. Christus hic recusauit diuidere, tum quia nisi ab vna parte rogatus, arbiter adhuc delectus non erat; tum quia ex auaritia hoc ab eo petebatur, vt sequens disputatio demonstrat; tum quia prædicationem verbi hæc hominis postulatio interpellauit. Sic Paulus de negotijs secularibus Christianorū cognoscere noluit, quia, ait August. loco citato, *Apostolatus eius discursus aliter se habebat*. Errat absurdissimè Anabaptistæ, quia Christi verba non ad omnes Christianos sed ad solos Pastores pertinere possunt. Errat malitiose Calvinus, quia nec iurisdictionem temporale, nec possessiones temporales, in quolibet Episcopo hic locus prohibet, sed de sola cognitione & iudicio circa alienas causas & bona aliena Christus loquitur. Errant & alij, qui propter fora & tribunalia Christianorū, licere negant Episcopis aut Pastoribus secularia tractare iudicia, sicut August. fecit, & sicut propter honorem sacerdotij à iudice forenti ad Episcopos in causa ciuili appellare pij Imperatores permiserunt. Theodosius Canis. 11. q. 1. c. Quicumque &c. volumus, & Carolus M. vt est apud Bertrandum in libello de Iurisdictione Ecclesiastica. Nam & illorum omnium tempore fora & tribunalia penes Christianos erant. Sed in tota hac causa modus ille tenendus est quem diximus.

48. *Qui nō cognouit, & fecit digna plagis, vapulabit paucis.*

DEXTERE sunt hæc verba intelligenda, ne ignorantia eorum quæ ad salutem pertinent,

Caluini
in falsa
crimina-
tio.

nent, fauere ac patrocinari hic locus videatur. Si ignorantia quomodo pœnam minuat.
 enim qui fecit digna plagis, id est, grauius crimina perpetravit, paucis tamen vapulabit, quia non cognouit voluntatem Dei; satius & optabilius videtur esse, voluntatem Dei penitus ignorare, & in hac ignorantia persistere, quàm ei cognoscendæ operam dare. Sed non loquitur Christus de ignorantia affectata, qualis eorum est qui dicunt, *Recede à nobis, scientiam viarum tuarum nolumus*; nec de *Iob 21.*
 ipsius ignorantiae leuiori pœna disputat, (non enim dicit, Qui non cognouit voluntatē Domini, ideo vapulabit paucis,) sed de illorum peccatorum pœna agit, quæ cum ignorantia voluntatis Dei coniunguntur, non ex ea proficiuntur. Aitenim, *Et fecit digna plagis.* Est igitur sententia comparatiue intelligenda: videlicet ex duobus, quorum alter cognouit voluntatē Domini, alter non cognouit, id est, tam amplam & clarā scientiam non habuit, cæteris paribus ille propter peccata grauius, iste leuius punietur: non quia iste non etiā grauius, sed quia ille grauius plectetur. Ignorantiæ igitur voluntatis Dei hic locus non patrocinatur, quia nec de ignorantia affectata fit sermo, nec ipsa ignorantia simpliciter excusatur, aut à pœna liberatur, sed ignorantis peccata in comparatione minus, per se verò plurimum puniendi docentur. Qui autē propterea ignorantiam fouendam iudicat, perinde facit ac ille qui febris laborans curari nolit, ne fortè postea recidians grauius ægrotet. Hic Calvinus SS. Patrum ignorantiam quā supponit, & quam à nobis obtendi fingit, taxare voluit. *Hinc apparet* (inquit) *quàm putida sit & friuola eorum tergiversatio, qui clarā Euangelij doctrinā hodie respuentes, tali perniciæ Patrum inscitiam obtinent: quasi verò ad repellendū Dei iudicium sufficiat*

Caluini
 insulsa
 criminatio.

sufficiat ignorantie clypeus. Nempe Catholici noui hodie dogmatibus & hæresibus (quæ claram Euangelij doctrinam vocat Caluinus) subscribere recusant, verbi gratia, soli fidei iustificanti, imputatiue iustitiæ, & certitudini gratiæ, eo quod apud Patres hanc doctrinam non inueniunt. Hanc recusatorem iustissimam, peruiaciam vocat Caluinus, & Patrum in his ignorantiam frustra obtendi ait: additque postea, *utrumque illorum ignorantie parcat Deus, nunc tamen sponte peccantibus*, id est, Euangelicam veritatem a Caluino & sodalibus eius mundo inuictam repellentibus, *eandem veritatem sperari non posse.* Sed nos ignorantiam Patrum non obtendimus, quasi aliquid circa fidem ignorarent. Istas nouas hæreses ab illis penitus ignoratas agnoscimus, & hoc solo nomine illas damnamus: quia veritatem Euangelicam ignorare tam diu Ecclesia Christi non potuit. Aut, si tam diu ignorauit, unde certi esse poterimus, quod nunc eam Ecclesia teneat? Cur non posterius nostri nos etiam veritatem ignorasse affirmare poterunt? ut sic nulla ætate, nullo sæculo, Pastores ac Doctores habuerit Ecclesia, quorum antiquam doctrinam tenere liceat, ne circumferamur omni vento nouæ doctrinæ.

(.)

(. . .)

(. ! .)

IN